

kui kaldale ja sealt laatsarettidesse jõudsid. Eht kül mitu suurt hoonet, kus mõnes sadande kaupa sängisti sees, haawatud sõameeste wastawõtmiseks walmis, tatud oli, siiski läks ruum kitsaks, et wõimalik ei olnud, siin kõiki korraliste sängitada. Laatsarettides furi igapäaw kümme saeast, — seda mööda wõib hõlpsalt wälja arwata, kui palju aega mööda neist toibuma hakas.

Oleks se esimene lahingipäaw wäheama werrega oma jälgi tunnistanud, kes teab, mis kahju siis meie wäale ja Sewastopoli linnale oleks wõinud tulla. Waenlased oleksid meie pisukest hulka, kui hundi kari lammas, enda ees libutanud, siis maa ja mere poolt ühtlase linna peale tunginud ja linna tormiga wõtnud, kus sel puhul wäga pisut sõawäge wastapaneks sees ja weel wäheam kindluse warju ümber oli. Aga wäsimuse puhkamine, sõariistade kohendamine, surnute matmine, haawatude rawitsemine ja laewule saatmine, nõnda kui mitmed muud tallitused, wiiwitasid neil wäga palju aega. Selle pärast ei wõinud nemad silmapilgulisest kasust midagi pikemat tulu saada, waid pidid tagajärel waatama, kuida pisuke Wene wää seltsike nende kääst peasis. Kui nad wiimaks kahe nädala pärast teele jõudsid, oli meie wää ülempäälil wahel aegal mahti leidnud, sõawäge Sewastopoli linna müüride taha warjule wia, pealegi weel wäga igalt poolt lisaks juure tallitada, moona ja muud tarwitusi kogu korjata ja linna kindlust igapidi kaswatada. Linna ümber üleswi-

satud warjufantsid, mis suurtükidega ja pommi müüsi-ritega kindlaks tehti, andsid nüüd, kui terawofaline rõngas koera kaelas, linnale tuge, nõnda et hammustaja ennemine suud weristas, kui kõri jõudis kägistada.

Kui waenlased iljemine Sewastopoli kaugelt silma saiwad, leidsid nad linna igalt poolt kindla ja rohkest sõawäge sees, mis nende wõitmise himu ühekorraga nõnda ärajahutas, et neil enam lusti ei olnud linna peale hakata. Nemad jätsid Sewastopoli paremat kät tee kõrwa ja läksid nii kaugelt linnast ümber mööda, et kantsidelle seatud suurtükide kuulid neisse ei wõinud puutuda. Siis kallasid jälle mere poole ja läksid weike Balaklawa linna alla, kus kaunis sadama paif sõalaewade ligitust wõimalikuks tegi. Seie lõiwad laagri ülesse ja jäiwad esiteks forteri.

Saagrile ehitati tugewad warjofantsid kindluseks ümber, weeti laewadelt palju suurtükisi senna, toodi enamist igapäaw uut wäga Inglis, Prantsuse ja Sürgimaalt, iljemine weel Sardinia maalt lisaks peale, ja kui kõik need toimetused walmis saanud, siis hakaswad nemad wiimaks Sewastopoli ligemalle minema ja linna ümber piirama. Esiotsalt kaugelt tõmmatud rõngas pingutati aega mööda ifa koomalle ja samal sammul linna ligemalle koku. Se ei olnud kogonist kerge töö, sest warjufraawisi leigates, tuli ühe ja kahe jala sügawusel igaskohas kaljune põhi wasta, ega wõinud mehed muide warju